

СУРВАКИ

Сурва, сурова година,
Старата мина-замина,
Новата дойде съ шейната
Даръ да дарува децата:
На кака Ана жълтичка,
На бате Гило абичка,
На лелка Ваня герданче,
На кака Рачка фиштанче,
А пъкъ на мене донесе
Подаръкъ хубавъ, чудесенъ —
Пълна торбичка съ тетрадки,
Книжки, писалки и сладки.

Атанасъ Душковъ

ВЪ ЦАРСТВОТО НА БУКВИТЪ

Картина [първа

Хубавъ слънчевъ день, първия день огъ новата учебна година. Децата съ шумни викове излизатъ отъ училище и се сбиратъ на двора. Обличатъ си палтата и премѣтатъ чанти и торбички презъ рамо.

Иванчо: Ето ни, приятели, вече въ второ отдѣление!

Колю: Да-а... Първиятъ день мина благополучно — можемъ да се похвалимъ.

Пенчо: Ами, благополучно! Ти като си отговори, та ти е драго. Я вижъ Трайко?

Асенъ: Вѣрно!... Трайко ще си изпати.

Колю: Чудо голѣмо! Забравилъ буквитъ, ще си ги спомни.

Пенчо: Ами ти не чу ли какво каза учителътъ?

Колю: Какво?

Пенчо: Че ще го върне въ първо отдѣление, щомъ е забравилъ буквитъ.

Колю: Шегува се той!

Пенчо: Каква ти шег! Нищо не си разбралъ ти. Цѣло лѣто учителътъ го виждалъ да рита топката. Рекълъ му веднажъ: „иди чети!“ А Трайко му отговорилъ: „има време!“ На ти сега има време! Самиятъ Трайко ми разказа това.

Колю: Ако е така... може.

Пенчо: Ще го върне, знамъ азъ! Ако за идущия пжтъ не си спомни буквитъ — ще го върне въ първо.

Иванчо: По-тихо, по-тихо. Вижете го какъ се е намръщилъ.

Трайко влиза и спира настрана отъ другаритъ си.